

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

No. 82 Tuesday, April 27, 1971

Počasen porast prebivalstva v Sloveniji

Od 1. do 10. aprila je bilo v Jugoslaviji splošno popivanje prebivalstva. Računajo, da bodo številke znane proti koncu tega meseca.

Na slovenskem ozemlju je bil prvi popis leta 1754, ko je bivalo na območju današnje Slovenije okrog 700.000 ljudi. Sodobni popisi so se začeli z letom 1857. Za časa Avstrije jih je bilo šest, v obeh Jugoslavijah pa skupaj z zadnjim tudi šest.

Vsi ti popisi so odkrili za slovenski narod bolečo ugotovitev, da je bilo večanje prebivalstva na našem ozemlju v primerjavi s splošnim razvojem po vsem svetu zelo počasno. Vzrok je bilo veliko izseljevanje od srede prejšnjega stoletja pa vse do danes, ko se je s slovenskega ozemlja izselilo več kot pol milijona ljudi, to je tretjina vsega prebivalstva.

Konec leta 1960 je bilo v SR Sloveniji 1.588.904 prebivalcev, leta 1965 1.660.009, leta 1970 pa 1.731.787. Prebivalstvo v Sloveniji se vedno manj veča z naravnim prirastom in vedno bolj s priseljevanjem iz drugih jugoslovanskih republik. Od leta 1963 dalje se je v Slovenijo za stalno priselilo 33.000 delavcev iz drugih republik, več kot se je takih delavcev vrnilo domov.

V zadnjih desetih letih se je prebivalstvo Slovenije povečalo za 142.883 oseb, od tega z naravnim prirastom 128.500, s priselitvami pa za 14.383. V zadnjih treh letih naravni prirast pada. Med prebivalstvom je vedno več starih ljudi in v Sloveniji so dosegli točko, da je enem letu že več smrtnih primerov kot pa rojstev. Kot se zdi, bodo k večanju prebivalstva v bodoče pomagali le še priseljeni delavci iz drugih republik. Ti imajo številne družine in se ne bojijo imeti otrok. Z večanjem te vrste ljudi bi imela Slovenija po predvidevanju demografov konec l. 1975 1.786.498 prebivalcev, konec leta 1980 pa 1.842.937. Do številke dva milijona je Slovenija še vedno daleč. Jo bo sploh kdaj dosegla?

Številke, ki jih je objavil Institut za abortuse in kontracepcijo pri kliniki za ginekologijo in porodništvo v Ljubljani, vedo povedati, da je bilo leta 1969 v Sloveniji zabeleženih 12.400 splavov, tj. 450 splavov na tisoč živorojenih otrok. Od tega je bilo 9.100 splavov uradno dovoljenih, 4.300 pa "vseh drugih". Gotovo je to strašna številka, ki kaže na pomanjkanje življenske sile v slovenskem narodu in razkriva silno slo po uživanju širokih slovenskih množic.

Otroci so prikrajšani

Da se reši težki gospodarski položaj, v katerega je država zašla, se režim ne straši štediti na kulturnem, zdravstvenem ali celo socialnem polju. A eden najkrajših primerov varčevanja je gotovo ta, da so z njim prikrajšali otroke. Ob koncu lanskega leta je bil v slovenski skupščini sprejet zakon, ki določa, poleg drugega, višino otroških dodatkov. Zakon je s 1. januarjem stopil v veljavo. Po njem je predvideno, da naj za letošnje leto dobiva otroški dodatek okrog 102.000 upravičencev za okrog 200.000 otrok.

Nedvomno so te družine računale s povišanjem otroškega dodatka. A njihovo upanje je splahnelo. Dne 2. aprila je namreč seja izvršnega odbora republiške otroške skupnosti objavila, da se izplačujejo otroški dodatki v lanskem višini. Nič se pri tem ni imelo v mari ne zvišanje cen, ne devalvacija, ne druge "ekonomske faktorije", o katerih tako radi govorijo ob raznih prilikah jugoslovanski ekonomisti.

Ob taki "pravici" se je celo ljubljansko "Delo" spraševalo, če ni socialna služba "vse preveč pripravljena, da se drži raznih birokratskih predpisov in postopkov in zadeve rešuje, dejali bi, zunaj našega prostora in časa, saj smo letos močno zavzeti za zaščito standarda malega človeka". Seveda se to zavetje kaj malo kaže na praktičnem polju. Sicer pa tudi "Delo" v podnaslovu ugotavlja, da je "Veliko besed, premalo dejanj".

Primer otroških dodatkov ni edini, je pa kaj jasen. Povejmo še, da ima polovica upravičencev do otroške doklade manj kot 25 din mesečno na družinskega člana in da 33,1% družin prejema otroški dodatek, čeprav sta oba starša zaposlena. Ali se je spričo takih razmer in potez mogoče čuditi nizkemu otroškemu prirastu v Sloveniji. A kljub temu so prav v teh družinah otroci bolj številni kot v bolj stoječih.

Ob skrajno počasnem naravnem prirastu v Sloveniji bi oblasti, če jim je res kaj do ohranitve in bodočnosti slovenskega naroda, morale podpreti družine z otroki. Otroške doklade so že tako majhne, da je komaj o njih vredno govoriti, pa jih znižujejo še dalje!

Komunisti so v letih, ko so se borili za oblast, obetali,

da bo "vsak delal po svoji sposobnosti, vsak pa bo oskrbljen z vsem po svoji potrebi". V kolikor so to obljubo izpolnili, so jo le za najožjo vladajočo kliko, "ljudske množice" na izpolnitev še vedno čakajo, nemara pa se le jeze, da so ji kdaj verjele!

BESEDA IZ NARODA

Pismo
Vrhenskemu
Tineta

Waukegan, Ill. — Da je naša župnija Matere božje na Deseti cesti zgubila župnika 27. februarja 1971, č. g. Matijo Jamesa Hiti-ja, je bilo že poročano. Bolehal je precej časa. O tem in o njegovem pogrebu so že poročali drugi.

Za župnijo in naselbino je veliko storil. Ostal bo nepozabljen. Bog pa mu poplačaj za vsa njegova dela in trud za naselbino in župnijo.

Pokojni č. g. Matija James Hiti je bil prvi Slovenec, ki je dovršil bogoslovne študije v tedanjem novem mundeinskem semenišču leta 1930, ki ga je pozidal v tedanjem razvijajočem semestu Mundein, pokojni, zelo delavni tedanji čikaški kardinal Mundein, po katerem je mesto dobilo tudi ime.

Pokojni č. g. M. J. Hiti se je rodil 3. januarja 1907 v West Pulmanu, čikaškem predmestju na južni strani, ki spada pod Chicago. V osnovno šolo je pohajal v West Pulmanu. Nato je pohajal v Quigley semenišču in od tam je bil poslan v Mundein semenišče, kjer je dovršil bogoslovne študije. V mašnika je bil posvečen 26. aprila 1930. Nato je bil imenovan za župnika naše župnije Matere božje v Waukeganu in je tu župnikoval do svoje smrti.

Pokojni župnik č. g. Hiti je bil sin znane zavedne slovenske Hitijske družine, ki je bivala dolgo vrsto let na West Pulmanu v južnem delu Chicago. Njegov oče pok. Matija Hiti, po domače Prhaje, iz vasi Lovranovo, fara Presv. Trojica nad Cerknico, je prišel v Ameriko leta 1904. Mati ja je bila Marija, roj. Ponikvar, p. d. Tasrednja iz fare Presv. Trojica. V Ameriko je prišla leta 1905. Poročila sta se pa leta 1888 pri Presv. Trojici. V zakonu se jima je rodilo 11 otrok, sedem sinov in štiri hčere. Hčere so že pred leti vse pomrle, tudi nekaj sinov, koliko, če je kdo izmed njih še živ, mi ni znano.

Pokojnemu župniku J. M. Hiti-ju blag spomin in naj počiva v miru božjem!

* ZUPNIJA MATERE BOŽJE je dobila koncem marca 1971 novega župnika, Slovenca č. g. Alberta Adamicha.

Rev. Albert Adamich

(Slika iz leta 1948, ko je bil posvečen v mašnika.)

Novi č. g. Albert Adamich ni neznan med nami. Ko je bil posvečen v mašnika 8. maja 1948, je bila njegova prva služba kot kaplan na naši fari Matere božje. Zdaj ga je sedanji nadškof

kardinal Cody imenoval za župnika naše fare.

Tisočkrat pozdravljen in dobrodošel zopet med nas!

Kdo je naš novi župnik č. g. Albert Adamich? Rojen je bil v Jolietu. Sin družine Johna in Ane Adamich. Oče rodom iz Malega Osolnika, fara Škocjan na Dolenjskem. Mati Ana, roj. Grebenc, iz vasi Opalkovo, fara Velike Lašče. Studiral je v Quigley semenišču in novo mašvo je pel l. 1948 v rojstni fari sv. Jožefa v Jolietu.

Bog mu daj mnogo, mnogo blagoslovljenih let in mnogo uspehov med nami!

* KAJ JE SE KAJ DRUGEGA NOVEGA pri nas in okrog nas? Raznih novic takih in takih je vedno kaj. Vedno seveda več takih, ki so bolj sitne kakor pa ugodne.

Oddelek okrajnega odbora, v katerega področje spada skrb za davčne dohodke, s katerimi se krijejo izdatki za vse razne javne potrebe v okraju, je v skrbih od in iz česa se bo krila vsota, ki jo je do lani prinašal davek na osebno lastnino (personal property tax). Od davka na osebno lastnino so okraji v Illinoisu dobivali gotov delež za svoje potrebe. Državna zbornica je ta davek še lani ukinila. Okraji bodo vsled tega prikrajšani pri tem deležu nekako od 2 do 5 odstotkov. Ker druge poti ni, pravijo, da bodo okraji morali, v kolikor jih bodo potrebe prisilile v to, povišati davke na zemljišča.

Pa nam včasih politikarji in drugi obljubljajo, da bodo davki nižji. Saj bodo! Ko na kakem koncu jih kaj skrajšajo — jih na drugem trikrat povisajo. (Ej, ej, davki so take "rožice" (okrove) ki nikoli ne pozebejo... Vsake kvatre jih je več in več.)

* PA SE ENO ZA DOBRO VOLJO:

— Dogodek v "stari" Ljubljani. — To se je dogodilo še v tistih časih, ko kmečki ljudem in še celo preprostejšim meščanom niso bile toliko znane meščanske krčme. Le tu in tam je imel kdo v tistih časih tako srečo, da je prišel v kako krčmo. Ljudje v nekdanjih časih niso imeli toliko denarja, vsaj revni in preprosti ne. Zgodilo se pa je, da je prišel neki kmet v neko krčmo. Jedla in drugo se mu je dopadlo, zato je nato, kadar je imel kaj grošev v žepu, večkrat posetil tisto krčmo. Pa pogosto se kaj zgodi, kar vsem ne ugaja. Tisti gost je nekoč zopet južnil v tisti krčmi. Zajemal je juho in krčmar pride in ga vpraša, če še kaj želi? Gost ga pa nazaj vpraša:

"Kdo je vaša kuharica?"

Krčmar: "Moja hči!"

Gost: "Mislim sem si, ker ima lepe lase!"

Krčmar: "Kako vi to veste?"

Gost: "Kaj bi ne vedel! Saj imam kitico njenih krasnih las in jih nosim vedno pri sebi." Krčmar: "Kaj, da se je dekle toliko spozabilo, da se je zaljubilo za mojim hrbtom...?"

Gost: "E, kaj spozabilo! Njene lase sem tekom časa — nalovil v juhi, ki ste mi jo servirali."

Vrhensk Time

Ni denarja za sliko

Britanska vlada je odklonila prošnjo londonske narodne galerije, naj odobri dva milijona funtov za nakup španskega slikarja Diega Velasqueza. Tako vse kaže, da slika ne bo ostala v Veliki Britaniji. Angleški lastnik jo je lani novembra ponudil na dražbi, kjer je bil neki ameriški trgovec z umetninami pripravljen plačati 2,3 milijona funtov.

Od Sv. Vida zvon

CLEVELAND, O. — Zadnja nedelja je bila kaj malo spomladanskega. Kot že par dni pred njo, je bilo tudi to nedeljo hladno. Sicer se je pa zadnjo soboto še kar naprej pomalem ponujal sneg. Sonce se še ne upa prav izza oblakov. Cvetje po vrtovih in na sadnem drevju se kar ne more odpreti. Le marlice so že vse v cvetju in prve narcise in tulipani po vrteh. Ne samo starejši, marveč, tudi mladi smo se kar zavijali v plašče, čeprav je sv. Jurij že nekaj dni za nami.

Kar nam daje upanja, je to, da smo zadnjo nedeljo pomaknili svoje ure za eno uro naprej. V aprilu se je bil dan hitro polajševal. Mislili smo, da bo zato pri prvi sv. maši pri Sv. Vidu nekaj manj ljudi, pa jih je bilo rajši več kot sicer.

To nedeljo je bila pri Sv. Vidu tudi večerna sv. maša ne več ob petih popoldne, ampak že po novem času, tj. ob sedmih zvečer. Ob tem času bo odslej ostala vse do oktobra v jeseni, ko bomo svoje ure spet premaknili, toda takrat ne naprej, marveč eno uro nazaj.

Z majnikom se bodo začele v cerkvi sv. Vida kot druga leta šmarnice, to je prelepa Marijina pobožnost, ki jo naši ljudje tako zelo ljubijo. Vsak večer v majniku bomo imeli ob sedmih sv. mašo s šmarničnim branjem. Sobotna sv. maša ob šestih zvečer ostane kot doslej.

Vse šmarnične maše razen torbov in petkovihih bodo slovenske. Gotovo je, da bodo slovenski ljudje kaj radi prihajali k šmarničnim pobožnostim, ki so nam na tujem še posebno drage. Mnoge privablja k njim zlasti tudi lepo petje Marijinih pesmi. Vse večere bo pela na koru slovenska mladina, ki jo vzgaja in uči naš požrtvovalni organist g. Martin Košnik. Vsi farani, zlasti pa vsi starši otrok, so mu tudi za to zelo hvaležni. Kako vse bolj prijetno in domače je v cerkvi, kadar pojemo skupno z našo mladino!

Udi in udinje slovenske tretjeredniške skupnosti v Clevelandu imajo redni mesečni stanek tretjo nedeljo v majniku, tj. 16. tm, ob dveh popoldne v cerkvi sv. Lovrenca v Newburghu. K njihovi pobožnosti so vabljeni tudi drugi rojaki in rojakinje. Ob tej priložnosti si bodo lahko ogledali, kako lepo so Newburžani obnovili svojo Gospodovo hišo.

Ne samo vse vidovske župljanje, marveč vse rojake in rojakinje iz Clevelanda in okolice končno še danes opozarjamo na koncert naših mož in fantov, katerega bodo podali v soboto, 22. majnika tl., ob osmih zvečer v šolski dvorani pri Sv. Vidu. Gre za tisti znani naš moški pevski zbor, kateri nastopa že več let ob mašah na Providence Hts. na Chardonski cesti ob priliki našega vsakoletnega Slovenskega spominskega dne, ob proslavah ob obletnici smrti škofa dr. Gregorija Rožmana, ob spominih velikih naših narodnih jubilejev itd. Zbor vodi organist vidovske župnije g. Martin Košnik. Pripravi za ta koncert mu pomaga tudi g. dr. Jerko Gržincič, ki se tačas mudi pri fari sv. Vida. Zbor bo nastopil tokrat v nekaj povečanem številu. Zgoditavljajo nas, da bo njihov koncert velik pevski dogodek v naši clevelandski slovenski skupnosti.

Faran od Sv. Vida

Romanje v Lemont in Washington

CLEVELAND, O. — Zopet je pred nami prelepi mesec majnik, katerega smo že tako težko prikažovali, posebno tisti, katere je dolga zima odela z boleznijo in trpljenjem.

V tem letu imamo kar dve zelo pomenljivi slavnosti in iskrene

želimo, da bi se mnogo naših žena in mož odločilo na proslavo blagoslovitve Slovenske kapele v Washingtonu 15. avgusta. En teden pred to slavnostjo, 7. avgusta, vabim naše pridne romarice na romanje na prelepe Brezje v Lemont.

Žene iz vseh krajev me sprajujejo, ali bo tudi letos romanje v Lemont ali ne. Seveda bo, to romanje ne bo in ne sme odpasti. Kje so naše duše bližje Bogu kakor na prelepem gricku franciskanov, ki se toliko trudijo, da nas duhovno poživijo za naše nadaljnje potovanje proti srečni večnosti. Naša prelepa Fatimska dolinica s svojo Kraljico nas tudi čaka in vabi.

Mater, žene in dekleta, obe slavnosti obsegata neizmerno veliko duhovnega in telesnega užitka, saj ravno s svojo udeležbo pokažemo svojo ljubezen do naše ljube nebeske Matere Marije, ki je in ostane naša vodnica in priprošnjica za nas in naš slovenski narod pri Bogu.

Mislil, da je najbolje, da ostanemo za v Lemont pri Greyhound busih, saj so nam šli lani zelo na roke. Naročila sem iste tri buse. Glede cene in časa bo objavljeno pozneje. Samo toliko povem, da bo romanje v Lemont 7. avgusta 1971, v soboto ob 6. uri zjutraj.

Drage romarice, odločite se že sedaj, da boste pripravljene pravočasno z objavo. Oglasite se pri vaših odbornicah pri farah sv. Kristine, sv. Lovrenca, Marije Vnebovzete in sv. Vida.

Vas pozdravlja

Mary Marinko

Kansaške drobtinice

KANSAS CITY, Kans. — Vem, da naši farani ne pričakujejo, da bi jih kdo hvalil po časopisih. Zdi se mi pa kar prav, če povem, da so bili letošnji pot zelo pridni — zaslužena pohvala nobenemu ne škodi... Res, pri vseh postnih pobožnostih je bila cerkev precej zasedena — v sredo zvečer in v petek bolj kot ob nedeljah popoldne. V petek smo spremljali po sv. maši trpečega Kristusa na Kalvarijo. Vse molitve in petje je bilo v slovensčini — v nedeljo popoldne pa v angleščini. Torej se nobeden ni mogel pritoževati, da ne razume...

Vse tri svete dni Velikega tedna smo obhajali pri nas tako, kot predpisujejo nove cerkvene rubrike. Za nameček in v dokaz, da smo Slovenci, smo pa imeli še procesijo po cerkvi — vstajenje. Druge narodnosti tega nimajo razen slovenskih. Včeraj sem našla v našem škofijskem listu članek, kako Slovaki praznujejo Vstajenje Gospodovo. Kot bi ga bil pisal kaj Slovenec. Kot mi, imajo tudi Slovaki procesijo v domovini zunaj cerkve, v Ameriki pa, seveda, po cerkvi. Tudi oni imajo kip vstalega Zveličarja, ki ga nosi kak moč pred procesijo. Tudi "žegen" jedo Slovaki — a nimajo našega kolača. Njegovo mesto zavzema sirova pogača.

Na Veliki petek smo se tudi pridružili faranom, ki so drsali po kolenih, da so počastili sv. razpelo, ki je ležalo na tleh pred obhajilno mizo. Nam, seveda, ni bilo treba drsati po kolenih, ker smo bile v sprednjih klopceh. Druga leta smo opravile to pobožnost po službi božji. Letos smo pa mislile, če smo v vsem in povsod eno z našimi ljudmi, bodimo pa še v tem... Praznik vstajenja je bil res lep dan — dan Luči in tudi sonca. Prej nas je zeblo, Velika noč nas je ogrela. Narava je sodelovala z nebesi...

Ženske imajo navadno veliko dela pred prazniki — in spodaj podpisana ni bila glede tega kakva izjema. Vsako leto se Božiča in Velike noči že vnaprej bojim, ker je treba peči kekse 'cookies' in se mi navadno kaj ponesreči. Naj vam povem, kako smolo sem letos imela. Hotela sem speči kekse neke

nove vrste. Rabiti bi bila morala surovo maslo, kokosove orehe itd. Vse sem lepo zmešala, kot zahteva recept. Vedela sem pa, da se kekci včasih kar razležejo po plošči in dobite potem iz pečice nekaj, kar ni niti podobno keksum, ker se vse skupaj drži. Da se pred to nesrečo zavarujem, sem primešala nekaj žlic moke — jih nisem štela — češ, moka jih bo že pokonc držala in ne bodo silili na sosedovo področje. S kavino žličko sem jih nakapala na ploščo in v pečici so se kar lepo obnašali, da se mi je srce smejalo, češ, si pa le kuharica s talentom peka. Kar čestitala sem si, da si znam tako pomagati. A moje veselje ni dolgo trajalo.

Ko so bili kekci pečeni, sem jih vzela iz pečice. Čudno se mi je pa zdelo, ko sem jih polagala na papir, da vsak tako zaropoe, ko pade na mizo. Poskusim enega. Kot kamen! Se s kladivom bi ga bilo težko zdrobiti. Naj si kdo polomi zobe in bodo krivili mene... Kam s kekci? Posreči se mi enega toliko prelomiti, da sem dala polovico v usta. Dober okus kokosovega oreha, a kdo bo riskiral zobe? Naj jih razdelim malčkom? In bodo vsi srečni nesli mami pokazat kekse, "ki jih je sestra spekla." In posledice? Vsa fara bo v nekaj urah vedela, kako kuharico imajo uboge sestre. In sem sklenila: V plastični vrečki naj čakaajo priložnosti, ko bom kdaj lačna, ali jih bom pa namočila v vodi in natresla vrabcem za priboljšek. In vse bo ostalo moja skrivnost.

Neki župnik — ne naš! — se je spravljal na počitnice in naznanil v "Bulletinu": "Ta teden ne bo v naši cerkvi sv. maše. Bom šel ribam pridigati."

Naslednje velja pa tistim, ki ste bili tako dobri, da ste se odzvali moji prošnji za podporo novi cerkvi sv. Jožefa Delavca v naši vasi. Poslala sem že \$336,3 župniku, ki se mi je za Veliko noč že oglasil. Pravi, da je čez prejel z velikim veseljem in se vsem dobrotnikom, ki so prispevali, najlepše zahvali. Do takrat še ni prejel nikakih prispevkov od kod drugod. Pač pa mu je pisal iz New Yorka neki mož, ki se ni podpisal. Pravi ta Njujorčan, da je sramota za naše kraje, "ker se pobira po celi Ameriki za cerkev v Ljubljani. Jaz sem doma iz Teharij in me je res sram" itd. Ta "dober" rojak si potem še privoščil nekaj prostoških besed o sv. Jožefu in nekaj bogoskrunskih izrazov o Jezusu. Iz tega lahko sklepamo, da ta cerkev ne gre v račun hudiku. Ker ne more nič drugega storiti proti zidanju te nove cerkve, je izlil svoj žolč na g. župnika po piscu.

Vsakemu, ki mi je poslal svoj dar za cerkev, sem se osebno zahvalila in se tem potom še javno zahvalim vsem. In nisem vedela, česa naj se bolj veselim: daru ali vaših besed, ki so vam prišle res iz srca. Bog povrni oboje.

Te dni sem dobila še 17 dolarjev. Če kdo še želi sodelovati, bom nekoliko počakala. Prelepe pozdrave častilcem sv. Jožefa!

s. M. Lavoslava
515 Ohio Ave.
Kansas City, Kansas
66101

ZA SMEH

"Katera žival nam daje mast, slanino in gnjat?"
"Mesar."

"Za svoje premoženje se imam zahvaliti samo svoji izredni potrpežljivosti."

"Kako to? Saj ste vendar vse podedovali po stricu?"
"Seveda sem! Pa sem moral trideset let čakati!"

On: "Že zopet nova obleka. Včasih so bile ženske bolj štedljive."

Ona: "Kaj boš govoril. Iz ene obleke svoje stare matere bi si jih lahko napravila pet..."

KANADSKA DOMOVINA

Iz slovenskega Toronta

PEVSKI NASTOP ZBORA "VRBA"

Pevke in pevci zbora "VRBA" vabijo na svoj pomladanski nastop. Pripravili so koncert slovenskih narodnih in umetnih pesmi in se bodo z njimi predstavili slovenski javnosti v soboto, 1. maja, zvečer ob 8h v Slovenskem domu na 864 Pape Ave.

SPORED PESMI:

MESANI ZBOR BO ZAPEL:	
Cvetke trgam	A. Vauken
V tujini	A. Groebning
Belokranjska balada	V. Vodopivec
Kje so moje rožice	G. Ipavec
MOSKI ZBOR BO PEL:	
Pisemce	P. Jereb
Kaj kleplje	L. Hafner
Ko lani sem tod mimo šel	C. Pregelj
Jes pa moj hvažek	P. Kernjak

DEKLIŠKI GLASOVI:	
Črček v vrtu	R. Simoniti
Mrazek	M. Tomc
Rožmarin	J. Ocvirk

MESANI ZBOR BO ZAKLJUČIL:	
Slovenska zemlja	A. Aljaž
Pesem o vigradi	L. Kramolc
Med cveticami po logu	M. Tomc

Kdaj je lažje podoživljati mladost in njene lepote? V večerih nastopajoče pomladi. In najlažje se je vračati v leta in kraje mladosti na perotih lepe slovenske pesmi. Kaj pa ti mladina, ki nisi doživljala poezije pomladanskih večerov v Sloveniji? Pridi na koncert slovenske pesmi. Po očetih in materah si slovenske krvi. Pridi, ob slovenski pesmi ti bo tudi tvoje slovensko srce začutilo, kaj se dogaja in se je dogajalo vsako pomlad v srcih tvojih staršev. Na svidenje!

STZ telovadna akademija

TORONTO, Ont. — V soboto, 3. aprila 1971, je Slovenska telovadna zveza vpriporila kar zares lep večer v smislu zdravega športa in stare slovenske telovadne tradicije.

Ob kar dobri udeležbi je inž. Frank Grmek, priznani starosta STZ, izročil pozdrav v slovenski in tudi povedal, da je za mladino, ki ima polno mladostne moči, da se udeležuje v športu in si tako gradi svoje moči in zdravje, ki ga pozneje v življenju tako nujno potrebuje. Moderna družba še ni ničesar novega iznašla, kar bi bilo boljše kot telesne vaje za zdravje mladine, poleg tega se pa krepi voljo in karakter.

Ce mladina ne dela, se pa izživlja in nekaj višek te neumnosti so mamila, ki so pravo hudicevo seme med mlado človeško družbo.

V svoji družbi so imeli telovadci ta večer tudi poznanega Blažka Gabriča, Karla Pacella in Billa Kučerja, ki je ukrajinskega porekla in član kanadske telovadne vrste.

STZ mladina je nastopila v preskoku čez konja, na drogu in bradlji in dekleta na dvošinski bradlji. Na bradlji je kar lepo izvajala Helen Jerina, dasi ne pripravljena, pol ure pred predstavo je baš prišla s počitnic na Floridi. V talni so nastopile: Tina Lovšin, Marica Pezdin, Mija Celar in Helen, med fanti pa Zani Celar, Peter Grmek, Blaško Gabrič, Karel Pacella in Bill Kučer. Lepo in visoko vlek-njeno salto je imel Peter Grmek, Bill Kučer pa je delal salto nazaj s polnim obratom.

Na bradlji so izvajali 4 člani STZ in 3 gostje. Ivan Celar je še vedno dober in Frank je bil pa kar najboljši. Lepo vajo je izvajal Bill Kučer, ki je kot član kanadske vrste v najboljši formi.

Na krogih je imel Bill Kučera salto s polnim obratom in Pacella lepo razporo. Na drogu so bili Kučer, Grmek, Celar in Gabrič. Kučer je delal lep orlovski veletuč, videli smo tudi nekaj visokih salt.

Deklice so zaključile program z lepo simbolično vajo, nato so sledili filmi iz svetovnih telovadnih tekem v Ljubljani v oktobru 1970.

STZ Toronto

Lova na tjujnje še ne bo konec!

Zgodovina lova na tjujnje je dolga. Prvi jih je seveda lovili Eskimo. Njemu so bili hrana, svečava, toplota, obleka in gradivo za kajak. Eskimo je ubijal vse svoje življenje, da je preživel. Ubijal je s sočutjem — ne v prazni besedi, ampak v globoki veri, da imajo vsa bitja, od katerih živi, dušo kot on sam. In verjel je, da duša ubite živali blodi naokrog in išče maščevanja nad lovcem, ki je ubil njeno telo. Zato ni ubijal več, kot je bilo v resnici potrebno.

Evropa je spoznala tjujnje krzno v zgodnjih letih 18. stoletja. Ne le zahodna. Tudi Rusija je nekako v istem času naselila otoke v Beringovem morju z okrog tristo Aleuti, ki naj bi lovili tjujnje. Aleutski otoki so postali ameriški ni kože namesto v Petrograd romajo v New York.

Atlantski lov na tjujnje je bil od nekdaj pomembnejši. Leta 1840 je število ladij za lov na tjujnje doseglo celih 630. Ker pa so bile to pretežno majhne ladje in ker so lovili zvečine le odrasle živali, je zelo verjetno, da so jih vse skupaj uplenile manj kot nekaj ducatov ladij, kolikor zdaj štejejo danska, norveška in kanadska tjujnja flota skupaj.

Takratni stalež tjujnjev cenijo na deset milijonov. Leta 1935 jih je bilo pet, leta 1950 le še tri milijone — zdaj jih je le še okrog dva milijona in najbolj črnogledi pripovedujejo, da bo tjujnjev prav kmalu iztrebljen. Vse kaže, da imajo prav, kajti vsi dosedanjí protesti so zalegli malo ali pa nič.

Tjujnjev je več vrst. Omenimo naj le obročastega, kapastega, bradatega in harfastega. Prav slednji je najbolj ogrožen. Naravno okolje, v katerem živi, je do skrajnosti skopo in surovo. Samice kote le po enega mladiča na leto. Ko pride na svet, tehta ta bela puhasta kepica dobrih sedem kilogramov. Samica ga doji približno štiri tedne in v tem času se mladič ob močnem mleku, ki vsebuje desetkrat več maščob kot kravje, je, naglo redi. Ko ga mati odstavi, tehta že celih 40 kilogramov in je popolnoma sposoben za samostojno življenje. Ves čas dojenja mu dlaka temni in postaja vse trša in resasta — za lovca in krznarja vse manj zanimiva. Zato gorjačarji hite — v štirih tednih je sezone konec.

Trgovina s krznom cvete že stoletja. Primitivna ljudstva so ubijala in ubijajo divje živali, da se oblečejo in nahranijo. Ubijala so jih, ker je bila to nujnost, obenem pa so jih po božje čistila, ker so jim bile vir in zagotovilo življenja. Kakšno opravilo pa ima za nepotrebno ubijanje naša zahodna civilizacija? Je bilo potrebnih dva tisoč let razvoja, da še vedno ubijamo sto in več minkov ali činčil za en sam plašč? Naš odnos do živali in prirode nasploh ni šel v korak z drugimi področji razvoja. Izrodil se je v nekaj človeka nevrednega, za kar bomo kmalu plačevali težak davek.

Ljubitelji živali včasih v resnici pretiravajo. Cloveštvo je tu z vsemi svojimi potrebami in ves svet žal ne more ostati de-viški park. Pa vendar: so mere in so načini, s katerimi bi bilo moč dokazati, da bi bil človek lahko razumen vladar in ne le ropar na svojem planetu. Saj bo to končno predvsem njemu v prid.

Dne 12. marca se je spet pričel lov na tjujnje na atlantski obali. Uradno določena letošnja kvota je 245.000. Koliko jih je bilo ubitih v resnici, nihče ne ve.

Kanadska televizija je 1. 1969 pokazala nov film o lovu na

tjujnje — nič manj krvav in grozoten kot prvi. Udarci s kijem, mala kepica zatrepeta in še preden se umiri, jo nož že razpara. Dva, trije spretni gibi in odprta je. Vse to se dogaja pred materjo, ki nemočno gleda. Gleda in ne razume. Ko lovec odide, skuša mati trupelce še enkrat podojiti. In potem krik — čisto človeški.

V Ottawa in kanadska konzularna predstavništva vsepovsod se je pričela zlivati reka protestnih pisem. Ustavite ta pokol! Predstavniški ministrstva za ribištvo so se branili in pojasnjevali. Precej nepričljivo. Zame je bila še najbolj zgovorna zjava enega od njih: "Ko bi mlade tjujnje lahko po videzu spremenili v aligatorje, bi bilo našega problema konec." Cinično in žal v mnogih primerih resnično. Posebej glasni so bili Američani, ki se očitno sploh niso zavedali, da tudi v Združenih državah pod bati pade kakih 30.000 tjujnjev na leto.

Sledila je obsežna in mnogobetajoča izjava ministra za ribištvo Jacka Davisa. Za 1. 1970 je napovedal prepoved lova na mladiče mlajše od štirih tednov; prav tako je prepovedal uporabo kijev za ubijanje in helikopterjev za sam lov (za izvidniške polete so še zmeraj dovoljeni). Napovedal je tudi omejitve kvote in pogajanja z Norveško, ki ima pri atlantskem lovu dober šen delež, da bi dosegli trden sporazum o humanem načinu lova in omejenih količinah hkrati. Vključ temu, da možnosta popolne prepovedi lova sploh ni omenil, se je val protestov nekoliko polegel v dobri veri, da je vsaj prva bitka dobljena. Pa je bila res?

Norveška in Kanada sta se v resnici sporazumeli, da bosta pričetek lova odložili za deset dni, kar naj bi malim tjujnjem dalo nekoliko več časa za razvoj. Prav tako je bilo dogovorjeno, da bodo za lov uporabljali puške.

Vendar pa lani sreča tjujnjem ni bila naklonjena: zima je bila dolga in ostra, pomlad kasna in led se še ni pričel lomiti. Tjujnjevke so kotile skoraj 14 dni kasneje in 10 dni odloga ni spremenilo prav nič. Ottawa, zapore ni podaljšala in pričel se je pokol kot vsa leta doslej. Brez pušk, le s kiji. Resnica je, da so medtem kanadska in tudi ameriška raziskovanja pokazala,

da je smrt od udarca s kijem še najhitrejša. Preizkušali so vse — od kemikalij in plinov do puške in gorjače. Dejstvo ja, da prepovedi ni nihče spoštoval in nihče niti poskušal uveljaviti. Od Ottawe do Labradorja je pač daleč.

Sledil je nov val protestov, ki pa je kmalu zamrl spričo kvibekskih dogodkov, okrog brezposelnosti in drugih domačih problemov. Ljubitelji narave so protestirali proti onesnaženju morja z nafto, proti onesnaženju jezer z živim srebrom in drugimi industrijskimi odpadki, proti naftovodov na severu, proti ameriškim poskusom na Aleutih.

Verjetno nihče ne bi protestiral, če bi lokalni ribiči potolkli in pojedli nekaj deset tisoč tjujnjev. Njihovo življenje je dovolj trdo, zemlja in morje sta skopa, prikljenjeni so nanju in druge izbire praktično nimajo. Nihče se niti ni zgražal nad njihovim lovom — grozljivo je bilo videti helikopterje, kako so zganjali črede tjujnjev skupaj, da so jih skupine lovcov pomlatile kot snopje. Tudi teh lovcov ni mnogo — okrog 400 — in za dvomešno trdo delo zaslužijo manj kot delavec v tovarni.

Lov na tjujnje zares ni rednik obmorskih družin: ribič dobi za trdo nekaj dolarjev — ustrojen stane v Parizu 150 dolarjev. Povsem jasno je, da so interesi pri lovu neke drugje in da bi bilo prav tam mesto in prilžnost, da se lov zavre, če že ne prepove. Vendar pismo o teh podjelnikih pravi tole:

"Zares uplenijo več tjujnjev kot lokalni ribiči, vendar tudi nudijo zasluzke domačinom, ki jih zaposlujejo. Razen tega je za inspektorje ministrstva nadzor nad njimi lažji..." Povsem jasno je, da je zaslužek, ki ga nudijo 400 domačinom, malenkosten v primerjavi z njihovimi profiti in dejstvo, da jih je laže nadzorovati, še ne more biti opravičilo, da so prav te družbe lani pobile čez 200.000 tjujnjev.

Resnici na ljubo bodi povedano, ministrstvo za ribištvo v sezoni zaposluje okrog 40 nadzor-nikov, ki s helikopterji nadzorujejo lov in načine ubijanja. Nihče ne pove, koliko ta nadzor stane. Verjetno bi bilo ceneje, če bi domačin ribičem dali po 120 dolarjev, velikim družbam pa prepovedali lov. Res je tudi, da postaja po mnogih poročilih lov vsaj v Zalivu sv. Lovrenea, ki je pod kanadsko zakonodajo, vse bolj human. Vendar polovico tjujnjev še vedno pobijejo

pred labradorskimi obalami, zunaj kanadskih voda. Tam inspektorjev ni, lovcem se pa mudi. Priganjata jih čas in konkurenca.

D.

Sovjetska zveza jači svoj raketni sistem

Ameriški vojaški viri sodijo, da na meščca ZSSR svoje bombne glave na svoje SS-9 medcelinske rakete.

WASHINGTON, D.C. — Obrambni tajnik M. Laird, nato pa sen. H. Jackson sta opozorila javnost na nenaden zagon v sovjetski narodni obrambi. Ob začetku leta so ameriški izvidniški sateliti odkrili 10 velikih silosov, večjih, kot so bili vsi dosedanjí vojaški strokovnjaki so čakali, kaj se bo iz tega razvilo. Sedaj je položaj jasnejši. Število teh novih silosov je naraslo že na 40 in sodijo, da bodo v nje namestili SS-9 medcelinske rakete, katerih vsaka bo v glavi nosila tri vodikove bombe z jačino 5 megaton.

Trenutno imajo postavljenih skupno okoli 300 SS-9 raket v ZSSR. Če bo vsaka dobila namesto sedanje ene 25-megatonske bombe tri 5-megatonske bodo ZDA v pogledu ofenzivnih medcelinskih raket zaostale. Sovjetska zveza utegne priti na misel, da bi nenaden udarec na ZDA te tako hudo prizadel, da bi ne mogle Sovjetiji več zadati smrtnega udarca. Pri takem položaju je obrambni tajnik M. Laird omenil, da utegne zaprositi Kongres za dodatna sredstva za narodno obrambo. Ta pojdejo tako za gradnjo in izboljšanje ofenzivnega raketnega sistema kot tudi za gradnjo defenzivnega, ki je zdaj šele v po-vojih.

ZDA so nekaj svojih medcelinskih raket Minuteman 3 že opremile z večbombnimi glavami, toda te bombe imajo komaj jačino 160 kiloton. So uničujoče za vsako vojaško in industrijsko napravo, niso po učinkovite proti globoko v zemljo skritim sovjetskim medcelinskim raketam. Sovjetske SS-9 s 5-megatonskimi bombami in povečano točnostjo naj bi bile sposobne z nenadnim udarom uničiti do 90% vseh ameriških Minuteman medcelinskih raket. Seveda bi v tem slučaju še vedno ostale Polaris rakete v atomskih podmornicah, ki jih prav sedaj zamenjujejo s Pozejdon raketami, katerih vsaka bo lahko nosila v svoji glavi 10 vodikovih bomb z jačino 40 kiloton.

Med tem se pogajanja o omejitvi strateškega orožja SALT na Dunaju ne premaknejo. Če bo zastoj trajal še dolgo, bodo ZDA morale nekaj ukreniti v izboljšanje svoje narodne obrambe, pa naj so potrebe doma še tako velike. Govorjenje in razpravljanje o "industrijsko-vojaškem kompleksu" nas ne bo reševalo.

Kongres KP Poljske že letos?

VARSAVA, Polj. — Poljski komunizem se nahaja še zmeraj v krizi, ki ga je vanjo vrgla nemirna lanska božična doba. Režim E. Gierka se sicer trudi, da bi delavce pomiril, pa se ne da jo potolažiti. Precej je temu krivo tudi kritično razpoloženje v partijskih vrhovih. Sicer poslušajo Gierka, pa ga obenem tudi zelo kritizirajo.

Gierek si skuša pomagati s tem, da je prestavil dobo prihodnjega (šestega) partijskega kongresa, ki je bil predviden za 1. 1972. Sklical ga bo "mnogo mesecev" prej. Da misli resno, je pokazal s tem, da je dal izvoliti na zadnji seji glavnega odbora obsežno 94-člansko komisijo, ki naj pripravi gradivo za kongres. Kongres bo izvolil tudi novi glavni odbor in nov politbiro. To bo najbrž tudi glavni namen kongresa.

Povejte oglaševalcem, da ste videli njihov oglas v Ameriški Domovini!

CLEVELAND, O.

Male Help Wanted

Bartender
Monday thru Friday 4 p.m. to 8 p.m. Experienced. Sober. References. 1301 Marquette 361-3997

(83)

Moški dobijo delo

Tiskarja iščemo
Iščemo izkušenega tiskarja (pressmana). Nastop službe takoj. Unijski pogoji. Znanje angleščine ni nujno. Oglasite se osebno v uradu, ali kličite 431-0628.

AMERIŠKA DOMOVINA
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio 44103

(x)

MALI OGLASI

V najem

5-sobno moderno, prazno stanovanje se odda odraslim na 6426 St. Clair Ave. nad Central National banko. Za pojasnila kličite: IV 1-5380.

(x)

HARDWARE STORE

FOR SALE, established 36 years on East Side, illness, reasonable. 361-1635

(85)

Dva lota naprodaj
50 x 160 vsaki, na Richmond Heightsu, skupaj ali posamezno. Cena \$3000 vsaki. Za pojasnila kličite 451-0259.

—(82)

Dva lota naprodaj
50 x 160 vsaki, na Richmond Heightsu, skupaj ali posamezno. Cena \$3000 vsaki. Za pojasnila kličite 451-0259.

—(82)

Lastnik prodaja
dobro enodružinsko zidano hišo z garažo in lepim vrtom na 1024 E. 61 St. Oglasite se osebno na tem naslovu.

—(84)

Naprodaj
hiša za dve družini 5-5 v dobrem stanju, ena soba na tretjem, solnčne sobe blizu cerkve Marije Vnebovzete. Kličite 946-0493 ali WH 2-9381.

(83)

Naprodaj
na Shawnee Ave. pri E. 185 St., 2 hiši na 1 lotu, 43x400. Sprednja 6-sobna hiša ima 3 spalnice, zadnja 5 sob, vrt s 15 sadnimi drevesi. Za pojasnila kličite:

JOHN LAURICH REALTY
481-13133

(x)

Hiša naprodaj
Za 2 družini, 5-5 vsaka, dve garaži, v Collinwoodu, blizu E. 156 St. Kličite 531-3725.

—(91)

HISE NAPRODAJ
Sv Viljema fara
pri E. 260 St.

Zidana ranch hiša, 3 spalnice, priključena garaža, 2 kopalnici, več posebnosti. Dom v dobrem stanju.

Sv. Roberta fara
Pri E. 238 St., nova zidana hiša, 3 spalnice, aluminijaste strani, polna klet. \$26.900.

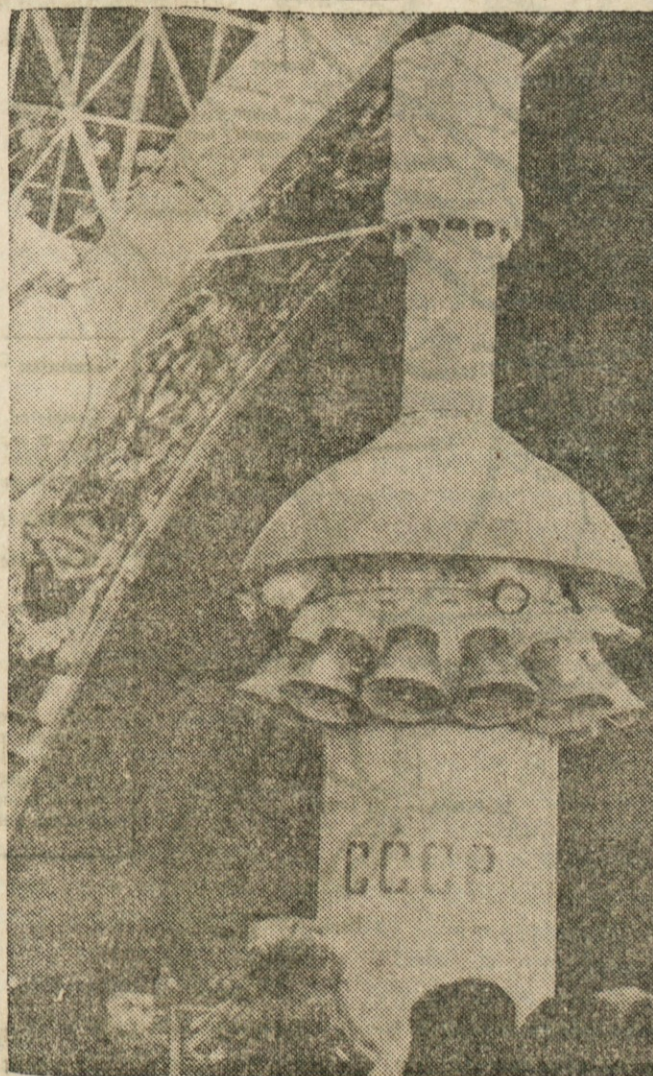
V Euclidu
Pri Chardon Rd., 3 spalnice, zidana hiša, priključena garaža, zgotovljena razvedrilna soba, kopalnica na prvem, pol kopalnica na drugem.

UPSON REALTY
499 E. 260 St. 731-1070

(86)

Naprodaj
2-družinska hiša v Grovewood okolici, dohodek \$220 mesečno. Vprašana cena \$17.900. Kličite: 261-1182 in vprašajte za Milko Realtor

(83)

VEŠOLJSKA RAKETA — Na gospodarski razstavi v Moskvi je bil tudi tale model rakete, ki je poglala v vesolje vesoljsko vozilo Sojuz-9.

ALEXANDRE DUMAS:

Grof Monte Cristo

"To," pravi, "so psi, ki lajajo in grizejo zajedno. To je za prva dva, ki bi dobila poželjenje po vašem demantu, oče Caderousse."

"Caderousse in njegova žena se temno spogledata. Zdelo se je, da je prišla obema naenkrat na misel nekaj strašnega."

"Torej srečno pot!" pravi Caderousse.

"Hvala!" odvrne dragotinar, vzame svojo palico, ki jo je naslonil na staro škrinjo, in odide. Isti hip, ko se odpro vrata, zapihva v sobo s tako silo, da svetilka skoraj ugasne.

"O," pravi, "to je pa zelo ljubeznivo vreme, in v njem moram iti dve milj daleč!"

"Ostanite," pravi Caderousse "in prenočite tukaj."

"Da, ostanite tukaj," pristavi Caronte s trepetajočim glasom; "dobro vam hočeva postreči."

"Ne, ne, vrniti se moram v Beaucaire še noč. Z Bogom!"

"Caderousse gre počasi k vratom."

"Videti ni niti neba, niti zemlje," pravi dragotinar že zunaj. "Ali moram iti bolj na desno ali na levo?"

"Na desno," pravi Caderousse, "ne morete se zmotiti; ob cesti je zasajen drevored."

"Prav, ga že imam," odvrne glas, že precej oddaljen.

"Zapri vendar vrata!" pravi Caronte. "Če grmi, nimam rada odprtih vrat."

"In če je denar v hiši, ali ni res?" pripomni Caderousse in zasuje dvakrat ključ v vratih.

"Vrnivši se, stopi k omari, vzame iz nje mošnjo in listnico ter prične vnovič šteti."

"Nikdar še nisem videl takega izraza lakomnosti kakor na teh dveh obrazih, ki jih je motno razsvetljevala luč. Zlasti obraz žene je bil ostuden; njeno navadno mrzlično trepetanje se je podvojilo, njen blede obraz je bil čisto mrtvaški, njene globoke oči so žarele."

"Zakaj vendar," vpraša ona z zamolklim glasom, "si mu po-

nudil, naj spi tukaj?"

"Toda," odvrne Caderousse trepetaje, "ker bi se mu potem ne bilo treba vračati v Beaucaire."

"O," pravi žena z nepopisnim izrazom, "mislim sem, da se je zgodilo to iz nekega drugega vzroka."

"Žena, žena," krikuje Caderousse, "kako ti more priti na misel kaj takega, in če ti pride, zakaj ne obržiš tega za se?"

"To je vsejedno," pravi Caronte, ko trenotek molčita; "a ti nisi nikar mož?"

"Toda zakaj?" vpraša Caderousse.

"Če bi bil ti mož, bi se on ne bil napravil nazaj na pot v Beaucaire."

"Žena!"

"Ali bi vsaj ne dospel v Beaucaire."

"Žena!"

"Torej bodem večerjal sam?" pravi dragotinar.

"Midva vam bodeva stregla," odvrne Caronte z izrazom, ki ji ni bil lasten, kadar je imela pri sebi svoje običajne goste.

"Zdajpazdaj je vpri Caderousse v njo pogled, hiter kakor blisk."

"Nevihta je divjala naprej."

"Ali slišite, ali slišite?" pravi Caronte. "Resnično ste storili prav, da ste se vrnili."

"Vendar se napravim zopet na pot, če nevihta tekem moje večerje preneha."

"To je mistral," pravi Caderousse, majaje z glavo, "in ta bode trajal do jutri."

"Pri tem globoko vzdihne."

"Pri moji duši," pravi dragotinar in sede k mizi, "tem slabše za one, ki so zunaj."

"Da," odvrne Caronte, "imeli bodo slabo noč."

"Dragotinar prične jesti, in Caronte mu posveti vso mogočo pozornost skrbne krčmarice; ona, ki je bila navadno tako neprijazna, je bila danes uzor ljudnosti in postrežljivosti. Ce bi jo bil dragotinar poznal prej, bi se bil gotovo čudil tako veliki izpremembi in postal bi bil morda celo nezaupen. Caderousse je hodil še vedno molče gori in doli po sobi, in zdelo se je, da se umika gostovim pogledom."

"Ko je večerja končana, mu gre Caderousse sam odpirat vrata."

"Mislim, da je nevihta nekoliko ponehala," pravi.

"Toda kakor da hoče dokazati neresničnost njegovih besed, strese isti hip celo hišo strašen grom, in v sobo zapihva veter, vrže v njo dežja in ugasi svetilko."

"Caderousse hitro zapre vrata, in njegova žena prižge novo luč."

"Tako," pravi dragotinarju, "gotovo ste trudni. Pogrnite sem sveže rjuhe, pojdite gori in sladko spite."

"Joannes še nekaj časa počaka, da se prepriča, če nevihta res ne preneha, in ko pride do prepričanja, da so dež, grom in blisk vedno močnejši, želi krčmarjema lahko noč in odide po stopnicah."

"Sel je nad mojo glavo, in slišal sem vsako stopnico, ki je

zaškripala pod njegovimi nogami."

"Caronte je zrla za njim s poželjivimi očmi, dočim se je Caderousse baš nasprotno obrnil proti njemu s hrbtom in se ni niti okrenil z glavo na stran."

"Vseh teh okolnostij, ki sem se jih spomnil pozneje, v tre-

notku, ko so se vršile pred mojimi očmi, nisem niti prav opazil. Ce se vzame natanko, se je vršilo vse čisto naravno, in iz- vzemši povest o demantu, ki se mi je zdela bolj slična bajki, se nisem čudil prav ničemu od tega, kar sem videl in slišal."

"Ker sem bil močno utrujen

V BLAG SPOMIN
OB ČETRTI OBLETNICI ODKAR
JE V GOSPODU PREMINULA
NAŠA LJUBLJENA SOPROGA
MAMA, STARA MATI
IN SESTRA

Mary Bartelj,
roj. DEUTSCHMAN

Izdihnila je svojo plemenito dušo
dne 27. aprila 1967

Hvala, naša dobra mama,
vso ljubezen ste nam dala,
vse moči, in vse skrbi;
rajski mir, nebeška sreča,
bodita Vaša v večnosti.

Zalujoči:

soprog FRANK,
hčerka MARY in
zet HARRY BLATNIK,
vnukinji MARLENE in DENISE
vnuk HARRY JR.
sestra JOŽEFA v Sloveniji

Cleveland, Ohio, 27. aprila 1971.

V BLAG SPOMIN
SEDMO OBLETNICE SMRTI
NAŠEGA LJUBLJENEGA
SOPROGA, OČETA IN
STAREGA OČETA

Egidija Klemenčič

ki je umrl 27. aprila 1964. leta

Si svet Ti zapustil
in šel si od nas,
pri Bogu pa prosi
tam vedno za nas!

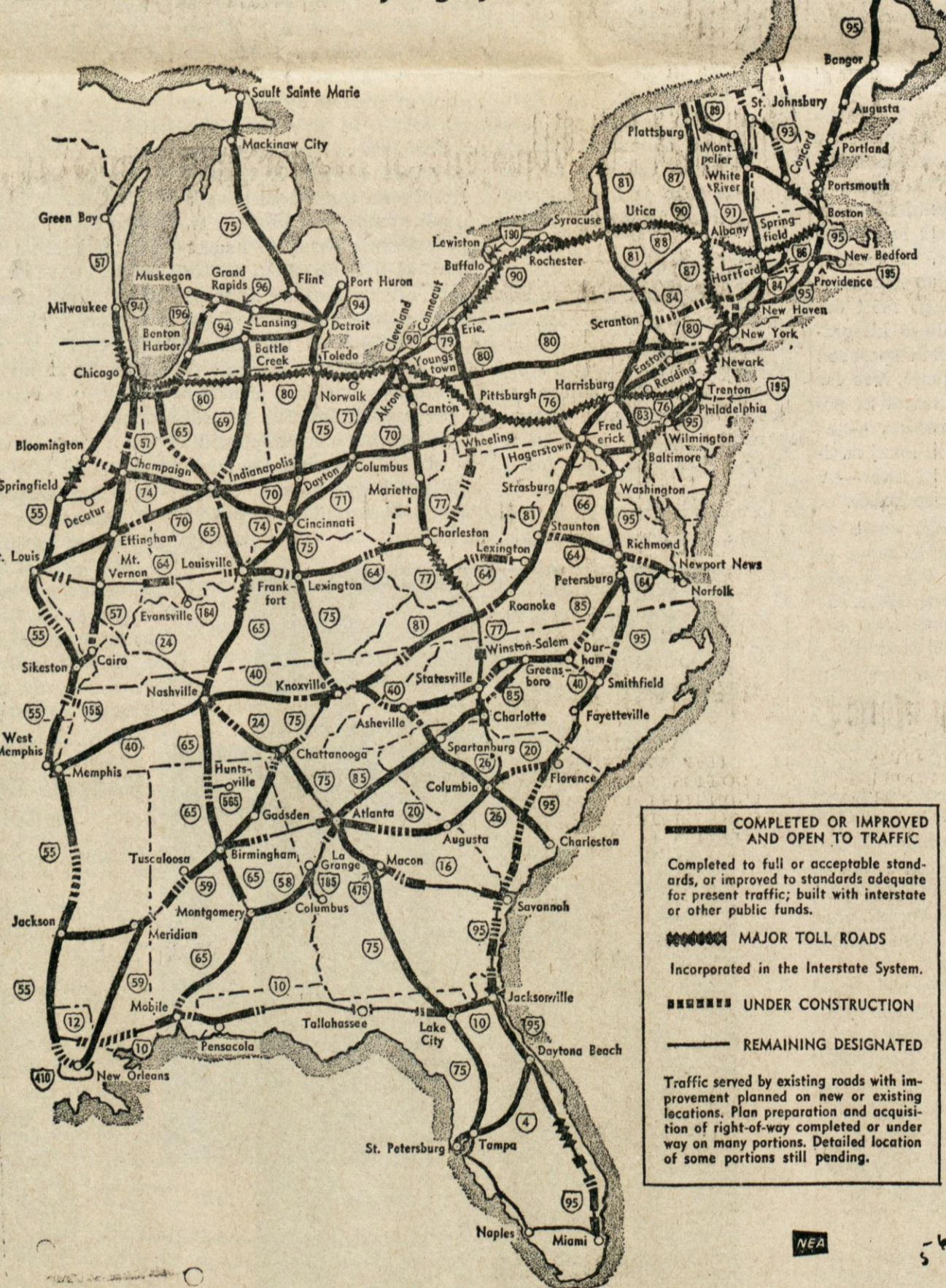
Zapustil solzno si dolino,
se preselil v boljše domovino,
kjer ni žalosti ne skrbi,
kjer vse se večno veseli.

Zalujoči:

ROSE — soproga
MARY in KATHLEEN — snahi
MARY in KATHLEEN — snahi
VNUKI IN VNUKINJE
in PRAVNUKINJE

Cleveland, O. 27. aprila 1971.

Tri četrtine brzih avtocest je zgrajenih

Leta 1956 je bil uzakonjen program gradnje mreže brzih, deljenih avtocest v skupni dolžini 42.500 milj. Zvezna vlada nosi 90% stroškov, 10 pa posamezne države. Gradnja je naletela na veliko težav in je ponekod močno zastala, drugod pa je kar dobro napredovala. Skupno je bilo v začetku letošnjega leta zgrajenih 31.543 milj hitrih cest ali 74%, torej nekako tri četrtine celotne mreže.

Zgornja slika kaže mrežo brzih avtocest v VZHODNEM delu dežele.

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

1053 East 62 St.

431-2088

17010 Lake Shore Blvd.

531-6300

GRDINOVA TRGOVINA S POHIŠTVOM

15301 Waterloo Road

531-1235

K S K J

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLISKA JEDNOTA

(K.S.K.J.)

NAJSTAREJŠA SLOVENSKA KATOLISKA PODPORNIA ORGANIZACIJA V AMERIKI

sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu.

- Izdaja najmodernejšo vrsto zavarovalnic za odrasle in za mladino.
- od \$500.00 do \$15,000.00 posmrtnine
- za onemoglost, poškodbe in operacije do vsote \$600.00
- za odrasle člane bolniško podporo
- članom posodi denar za nakup doma.

Za seznam in pojasnila o tajniku ali tajnici v vaši okolici izpolnite izresek in pošljite na glavni urad K.S.K.J.

AMERICAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION (K.S.K.J.)
351-353 No. Chicago St.
Joliet, Illinois 60431

Radi bi več pojasnila o K.S.K.J. ter ime in naslov tajnika(ice) v naši okolici.

IME

NASLOV

MESTO

DRŽAVA CODE

ČE SE SELITE

izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave.

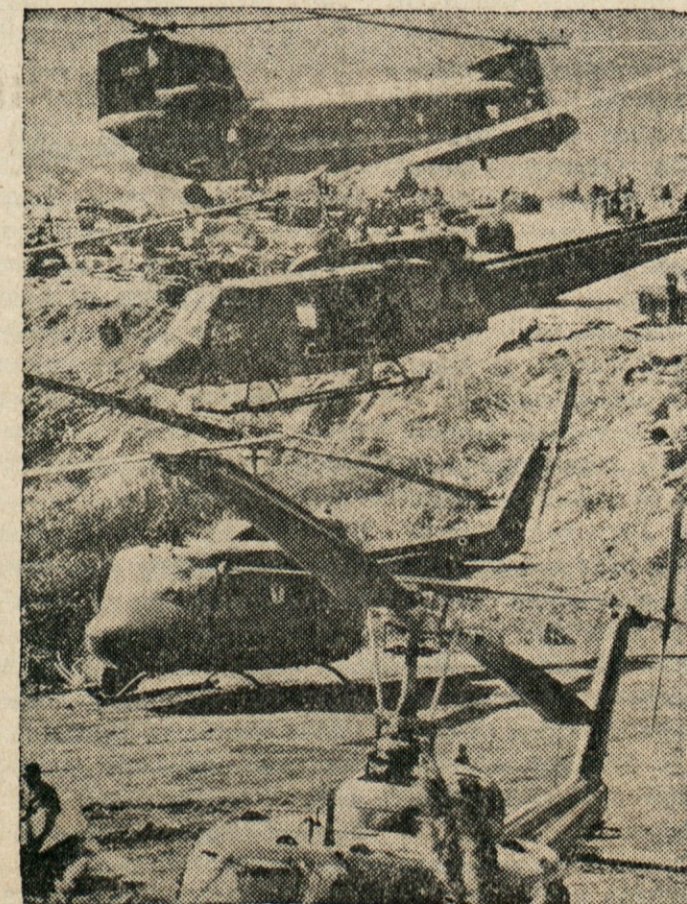
Cleveland, Ohio 44103

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PIŠITE RAZLOČNO

SREDI AKCIJE — Ko je bil v teku pohod v Laos, je bilo pristajališče in oporišče Nam Nghi nedaleč od Khe Sanha skrajno živahno, kot kaže slika.

CHICAGO, ILL.

REAL ESTATE FOR SALE

HORNER PARK VICINITY —
6 APARTMENT—YELLOW BRICK
6 lge. pleasant rms. 4300 N., 2800
W. 4c. brk. gar., 220 wiring, 60'
lot. Owners apt. available. A lovely
home + income. 267-0589

MOTEL — FOR SALE BY OWNER

BRICK 21 UNITS
Carpeted, T.V.'s, tile baths, dlx.,
owners quarters, immac. cond., inc.
average over \$4,000 per unit an-
nually, occupancy average 85 per
cent on U.S. 41 in Highland Park,
Ill. Asking price 3 1/2 x income. Call
Don Christman or Joe King at
(312) 432-7314

SCHAUMBURG — BY OWNER
3 bdrms., family room, bonus room,
2 1/2 baths, 2 car gar., blt. in oven
range, crptg., drapes and curtains.
2 blks. to grade schl. Assumable
loan. \$37,900. 894-4370
(83)

BUSINESS OPPORTUNITY

BEAUTY SALON — W. 63rd St.
loc. high income, low overhead, 4
operators. Must sac. \$5,000.
767-3128

CARRY OUT RESTAURANT in
Glenview. Well establ., exc. oppty.
Equip. included. Lease bldg. Other
interests. Call owner for appt. at
872-8557 aft 6 P.M.

(83)